



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 2 października 2014 r.

DIS/DEC-964/14/77489

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 oraz art. 22 w związku z art. 7 pkt 5, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1 pkt 1 i pkt 2, art. 26 ust. 1 pkt 1 oraz art. 31 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku pełnomocnika Prezydenta W. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 czerwca 2014 r., nr DIS-DEC-600/14/48641, nakazującą usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych przez Prezydenta W.,

I. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie nakazu określonego w pkt I ppkt 1, ppkt 2 oraz ppkt 3 i umarzam postępowanie w tym zakresie.

II. W pozostałym zakresie utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 26 czerwca 2014 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję nr DIS-DEC-600/14/48641 nakazującą Prezydentowi W., usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, poprzez:

1. Zmodyfikowanie klauzuli obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182),

zamieszczonej na formularzu wniosku o wydanie [...] karty miejskiej/hologramu w taki sposób, aby wynikało z niej jednoznacznie, że administratorem danych osobowych przekazywanych za pomocą ww. formularza, w przypadku, gdy osoba wnioskuje wyłącznie o hologram [...], jest wyłącznie Prezydent W., w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

2. Uzupelnienie klauzuli obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), zamieszczonej na formularzu wniosku o wydanie [...] karty miejskiej/hologramu poprzez wskazanie, dla weryfikacji jakich konkretnie uprawnień będą przetwarzane dane osobowe pozyskiwane za pomocą przedmiotowego formularza, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

3. Zaprzestanie pozyskiwania do wglądu danych w zakresie: numer identyfikatora podatkowego (NIP) podatnika, informacja o wybranym przez podatnika sposobie opodatkowania, a ponadto danych osobowych małżonka podatnika w zakresie: NIP, imię, nazwisko, data urodzenia oraz adres miejsca zamieszkania, w związku z weryfikowaniem uprawnień do otrzymania „Karty [...]” w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

4. Zaprzestanie przekazywania danych osobowych osób ubiegających się o „Kartę [...]” do Ministerstwa Finansów w celu dokonania weryfikacji w Centralnym Rejestrze Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników, czy osoby te posiadały na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym złożyły wniosek o hologram, adres miejsca zamieszkania na terenie miasta W., w terminie od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

5. Zaprzestanie pozyskiwania danych osobowych z Centralnego Rejestru Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników w celu weryfikowania uprawnień do otrzymania „Karty [...]”, w terminie od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

W pozostałym zakresie postępowanie umorzono.

W dniu [...] lipca 2014 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął, złożony w terminie, wniosek pełnomocnika Prezydenta W. (pełnomocnictwo w aktach postępowania) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora nr DIS-DEC-600/14/48641.

We wskazanym wniosku pełnomocnik Prezydenta W. (dalej: Wnioskodawca) zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 2 i art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182) zwanej dalej „ustawą” oraz art. 7 i 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, oraz wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w

zakresie pkt I ppkt 3, 4 i 5 oraz umorzenie postępowania w tym zakresie. W uzasadnieniu Wnioskodawca podniósł, że:

1. W procesie weryfikacji uprawnień do otrzymania „Karty [...]” polegającym na wglądzie w zeznanie podatkowe lub urzędowe potwierdzenie odbioru (UPO) nie dochodzi do przetwarzania danych osobowych podlegającego przepisom ustawy. Wgląd w dokument przedstawiony przez osobę zainteresowaną służy weryfikacji uprawnienia do zniżki, a konkretnie sprawdzeniu, czy osoba ta rozlicza się z podatku dochodowego w W. Prezydent W. posiada już określony zestaw danych osobowych zainteresowanego, a weryfikacja polega jedynie na wglądzie w przedstawiony przez niego dokument. Dlatego też, nie tylko nie dochodzi tu do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 2 ustawy, ale w ogóle przepisy ustawy nie mają do owego wglądu zastosowania. Przede wszystkim Prezydent W. nie zbiera tych danych w procesie weryfikacji uprawnień. Jediną informacją, jaka wynika z wglądu w zeznanie i którą Prezydent W. sprawdza (choć jej nie utrwała w żaden sposób) jest potwierdzenie, że dana osoba rozlicza się z podatków w W. Informacja ta jednak nie trafia do zbioru danych Prezydenta W.

2. Nawet gdyby uznać, że ustawa ma zastosowanie do procedury wglądu w zeznanie podatkowe/UPO, to nie dochodzi tu do przetwarzania danych osobowych. Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy, przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak: zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Intencją ustawodawcy było objęcie definicją przetwarzania danych całego zakresu czynności, które mogą być wykonane na danych osobowych. Pierwszą czynnością musi być jednak pozyskanie danych; tymczasem w omawianym przypadku nie dochodzi do pozyskania danych, o których mowa w nakazie sformułowanym w pkt I ppkt 3 zaskarżonej decyzji. Istotą wglądu w celu weryfikacji uprawnień jest bowiem jedynie sprawdzenie cech dokumentu pod kątem jego wiarygodności oraz imienia i nazwiska zainteresowanego. Podczas weryfikacji nie dochodzi do utrwalenia jakichkolwiek informacji, zarówno tych zawartych w dokumentach przedstawionych przez zainteresowanego jak i informacji potwierdzającej uprawnienia zainteresowanego.

3. Zgodnie z art. 7 k.p.a., w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei art. 77 § 1 k.p.a. stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. W niniejszej sprawie GIODO nie zbadał charakteru podstaw prawnych współpracy pomiędzy Prezydentem W. a Ministrem Finansów. Analizując umowę zawartą w dniu [...] listopada

2013 r. GIODO doszedł jedynie do wniosku, że de facto nie miała ona charakteru umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych. Prezydent W. w toku postępowania wskazywał, iż nawet gdyby uznać, że zastosowano nieprawidłowo konstrukcję powierzenia przetwarzania danych, a w istocie doszło do przekazania danych osobowych pomiędzy dwoma administratorami danych, to jeszcze nie oznacza nieważności takiej czynności. Należy bowiem zbadać, czy administratorzy legitymują się co najmniej jedną z podstaw prawnych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Wnioskodawca stoi przy tym na stanowisku, że przesłanki legalności po stronie przekazującego i odbiorcy powinny zostać poddane odrębnej analizie. Dobrowolnie i świadomie wyrażona zgoda na weryfikację danych daje Prezydentowi W. pełne prawo do weryfikacji uprawnień, poprzez uzyskanie potwierdzenia zarówno na podstawie wglądu w zeznanie podatkowe/UPO jak i na podstawie informacji od Ministra Finansów. Ponadto GIODO uznał również przesłankę wynikającą z art. 23 ust. 1 pkt 2 przyznając, że akty prawa miejscowego w powiązaniu z odpowiednimi przepisami ustaw samorządowych oraz przepisami konstytucyjnymi, stanowią podstawę do weryfikacji uprawnień w ramach programu. GIODO nie wyjaśnił jednak, dlaczego uznaje przekazywanie przez Prezydenta W. danych Ministrowi Finansów oraz uzyskiwanie od niego potwierdzenia faktu rozliczania się w urzędzie skarbowym na terenie W. , za sprzeczne z prawem.

4. GIODO uznał, że wymiana danych i informacji z Ministrem Finansów nie może mieć miejsca z uwagi na przepisy dotyczące ewidencji podatników. W art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników jest natomiast mowa o dwóch rodzajach czynności: weryfikacji danych oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi. Prowadzony przez Prezydenta W. zbiór danych o nazwie „[...]” nie jest rejestrem urzędowym, zatem dane z CRP KEP nie mogą być przedmiotem porównania z danymi z tego zbioru. GIODO nie wyjaśnił jednak, dlaczego Prezydent W. nie może dokonywać weryfikacji danych, o której mowa w tym przepisie. Zdaniem wnioskodawcy, nie stoi na przeszkodzie takiej weryfikacji ograniczona lista odbiorców danych z CRP KEP określona w art. 15 ust. 2 ww. ustawy (nie figurują na niej organy jednostek samorządu terytorialnego). Weryfikacja uprawnień do zniżki nie prowadziła bowiem do przekazania Prezydentowi W. jakichkolwiek danych zawartych z CRP KEP, a jedynie do weryfikacji, o której mowa we wspomnianym art. 14 ust. 2 pkt 2. Powyższa kwestia powinna zostać wyjaśniona, ponieważ nie jest wykluczone, że intencją ustawodawcy było stworzenie możliwości weryfikacji danych w CRP KEP przez podmioty niewymienione w art. 15 ust. 2 ww. ustawy.

5. Prezydent W. zrealizuje nakazy określone w pkt 1-2 decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 czerwca 2014 r. nr DIS-DEC-600/14/48641.

W dniu [...] sierpnia 2014 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo pełnomocnika Prezydenta W. z dnia [...] sierpnia 2014 r. (znak: [...]), informujące o uzupełnieniu obowiązku informacyjnego zamieszczonego na formularzu wniosku o wydanie [...] karty miejskiej/hologramu, poprzez wydanie Zarządzenia Nr [...] Dyrektora Zarządu [...] z dnia [...] sierpnia 2014 r. w sprawie zasad i trybu przyjmowania wniosków o wydanie potwierdzenia uprawnień do Biletu [...] oraz dla realizacji Programu „[...]” (formularze wniosków stanowią załączniki do ww. Zarządzenia).

Po ponownym zapoznaniu się z całością materiału zgromadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy, administrator danych przetwarzający dane powinien dolożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 1 ustawy, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (art. 31 ust. 2 ustawy).

W przypadku

zatem, gdy administrator danych skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych osobowych. Podmiot, któremu administrator danych powierzył przetwarzanie danych osobowych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy).

Jak ustalono, w dniu [...] listopada 2013 r. pomiędzy Prezydentem W. a Ministrem Finansów została zawarta „umowa powierzenia przetwarzania danych osobowych” w sprawie współpracy w zakresie weryfikacji uprawnień osób zamierzających skorzystać z przyznanych zniżek lub ulg na zasadach określonych uchwałami Rady W. Zgodnie z postanowieniami ww. umowy, Prezydent W. oraz Minister Finansów powierzają sobie wzajemnie dane osobowe do przetwarzania, tj. Prezydent W. - podając dane osobowe osób ubiegających się o wydanie „Karty[...]” w zakresie: imię, nazwisko, nr PESEL, a w przypadku cudzoziemców: imię, nazwisko, datę urodzenia oraz NIP - kieruje do Ministra Finansów zapytanie czy dana osoba, posiadała na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym złożyła wniosek o hologram, adres miejsca zamieszkania na terenie W. Natomiast Minister Finansów uzupełnia przekazane dane osobowe poprzez podanie w kolumnie dotyczącej miejsca zamieszkania „tak”, w przypadku gdy dana osoba posiadała w Centralnym Rejestrze Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników (CRP KEP) na

dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym złożyła wniosek o hologram, adres miejsca zamieszkania na terenie W. lub „nie”, w przypadku gdy takiego adresu nie posiadała. Jak wynika z ww. umowy, przekazane przez Ministra Finansów dane są wykorzystane przez Prezydenta W. wyłącznie w celu rozpatrzenia wniosków osób zainteresowanych przyznaniem zniżek lub ulg przy zakupie biletów komunikacji miejskiej określonych w uchwałach Rady W. z dnia [...] października 2013 r.: Nr [...] i Nr [...].

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że instytucja powierzenia przetwarzania danych daje administratorowi danych możliwość zlecenia innemu podmiotowi wykonywania wszelkich operacji na danych osobowych, takich jak: zbieranie, utrwalanie, przechowywanie itp. Jednakże podkreślić należy, że wszystkie te operacje powinny być wykonywane na rzecz administratora danych na danych w tych celach powierzonych. W opisanym wyżej stanie faktycznym Prezydent W. przekazuje Ministrowi Finansów dane osobowe osób ubiegających się o „Kartę [...]”, jednak celem przekazania tych danych nie jest w istocie wykonywanie w imieniu i na rzecz Prezydenta W. operacji na powierzonych danych osobowych, ale pozyskanie dodatkowych informacji o osobach, których przekazane dane dotyczą, ze zbioru prowadzonego przez Ministra Finansów, jako administratora danych. W związku z powyższym należy stwierdzić, że przedmiotem umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych zawartej w dniu [...] listopada 2013 r. pomiędzy Prezydentem W. a Ministrem Finansów, wbrew jej nazwie, nie jest w istocie powierzenie przetwarzania danych osobowych w myśl art. 31 ust. 1 ustawy, lecz udostępnienie danych innemu podmiotowi w celu pozyskania danych z prowadzonego przez niego zbioru danych. W uzasadnieniu decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 czerwca 2014 r., nr DIS-DEC-600/14/48641, słusznie zatem wskazano, że zawarta w dniu [...] listopada 2013 r. pomiędzy Prezydentem W. a Ministrem Finansów umowa powierzenia przetwarzania danych osobowych w sprawie współpracy w zakresie weryfikacji uprawnień osób zamierzających skorzystać z przyznanych zniżek lub ulg na zasadach określonych uchwałami Rady W., nie stanowi dla Prezydenta W. podstawy, o której mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, do przekazywania Ministrowi Finansów danych osobowych osób ubiegających się o „Kartę [...]”. Ponadto w związku z tym, że Prezydent W. nie przetwarza pozyskanych od Ministra Finansów danych osobowych w imieniu i na rzecz Ministra Finansów, lecz wykorzystuje je do realizacji własnych celów (weryfikacja uprawnień do otrzymania „Karty [...]”), ww. umowa nie stanowi również podstawy, o której mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, do pozyskiwania przez Prezydenta W. danych dotyczących zamieszkiwania na terenie W. przez osoby ubiegające się o hologram (poprzez wskazanie „tak” lub „nie”). W związku z powyższym, Prezydent W. w odniesieniu do przedmiotowych danych nie posiada statusu podmiotu, któremu powierzono ich przetwarzanie w myśl art. 31 ustawy.

Podsumowując powyższe rozważania należy stwierdzić, że w omawianym przypadku dochodzi do udostępniania przez Prezydenta W. danych osobowych osób ubiegających się o „Kartę [...]” Ministrowi Finansów w celu pozyskania dodatkowych informacji o osobach, których przekazane dane dotyczą, ze zbioru prowadzonego przez Ministra Finansów oraz do udostępniania przez Ministra Finansów z CRP KEP Prezydentowi W. informacji na temat zamieszkiwania na terenie miasta W. przez osoby ubiegające się o hologram (poprzez wskazanie „tak” lub „nie”) w celu weryfikacji uprawnień do otrzymania „Karty [...]”

Jak słusznie podnosi Wnioskodawca, przetwarzanie danych osobowych, w tym ich udostępnianie, wymaga spełnienia jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Jednocześnie zgodnie z zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Podmioty publiczne są zobowiązane do przetwarzania danych osobowych dla realizacji określonych ustawowo celów.

W analizowanym przypadku dochodzi do wykorzystywania danych osobowych pochodzących ze zbioru Centralny Rejestr Podmiotów – Krajowa Ewidencja Podatników (CRP KEP) dla celów realizacji projektu „Karta [...]”.

Centralny Rejestr Podmiotów – Krajowa Ewidencja Podatników jest prowadzony przez Ministra Finansów na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314 z późn. zm.). Wskazana ustawa określa, w jakim celu CRP KEP jest prowadzony, jakie podmioty mają do niego dostęp oraz jakim podmiotom dane z CRP KEP są udostępniane. W myśl art. 14 ust. 2 powołanej ustawy, CRP KEP służy: 1) gromadzeniu wybranych danych ewidencyjnych z rejestru PESEL dotyczących osób fizycznych objętych tym rejestrem oraz danych wynikających: a) ze zgłoszeń identyfikacyjnych i aktualizacyjnych podmiotów, b) z niektórych dokumentów związanych z obowiązkami wynikającymi z przepisów podatkowych; 2) weryfikacji danych, o których mowa w pkt 1, oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi prowadzonymi na podstawie odrębnych przepisów. Według zaś założeń ustawodawcy CRP KEP powinien zapewnić:

- 1) identyfikację podmiotów przez gromadzenie danych ewidencyjnych pochodzących z rejestru PESEL,
- 2) identyfikację podatników w ramach całego kraju przez gromadzenie i weryfikację danych wynikających ze zgłoszeń identyfikacyjnych i aktualizacyjnych podmiotów,
- 3) spójność i poprawność dla całego systemu ewidencji podatników przez zintegrowanie w jednym miejscu pochodzących z różnych urzędów skarbowych danych ewidencyjnych podmiotów,
- 4) usprawnienie i przyspieszenie procesu rejestracji podmiotów i nadawania NIP oraz wykorzystywanie danych w nim zgromadzonych do realizacji celów i zadań ustawowych, tj.:

Ministrowi Finansów, dyrektorom izb skarbowych, naczelnikom urzędów skarbowych, Szefowi Służby Celnej, dyrektorom izb celnych, naczelnikom urzędów celnych, organom kontroli skarbowej oraz Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej (zob. uzasadnienie projektu ustawy nowelizującej z 29 lipca 2011 r., druk sejmowy nr 4159, www.sejm.gov.pl).

Zgodnie z art. 14a ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, podmiotami upoważnionymi na mocy ustawy do ciągłego wykorzystywania danych z CRP KEP w związku z realizacją celów i zadań ustawowych są: Minister Finansów, dyrektorzy izb skarbowych, naczelnicy urzędów skarbowych, Szef Służby Celnej, dyrektorzy izb celnych, naczelnicy urzędów celnych, organy kontroli skarbowej oraz Generalny Inspektor Informacji Finansowej. Odmienną sytuację stanowi udostępnianie danych m.in. sądom, prokuratorom, organom podatkowym, organom celnym, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej - w związku z prowadzonym postępowaniem, co następuje na ich żądanie (art. 15 ust. 2 ww. ustawy) (zob.: T. Lewandowski, P. Ostojski, Zasady ewidencji i identyfikacji płatników i podatników. Komentarz, LexisNexis, 2013).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że w żadnym z ww. celów funkcjonowania CRP KEP nie mieści się dokonywanie weryfikacji danych, które nie pochodzą z rejestrów urzędowych, na zlecenie innych podmiotów w oparciu o dane w nim zawarte. Ustawodawca ograniczył bowiem możliwość porównywania danych zgromadzonych w CRP KEP z innymi danymi wyłącznie do rejestrów urzędowych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów. Rejestry urzędowe są zaś definiowane w przepisach, na podstawie których są prowadzone. Nie ulega wątpliwości, że zbiór danych o nazwie „P.” (nr zgłoszenia [...]) nie jest rejestrem urzędowym.

Zatem, skoro z przepisów regulujących funkcjonowanie CRP KEP nie wynika możliwość wykorzystywania danych w nim zgromadzonych w celu weryfikowania uprawnień do zniżek lub ulg przewidzianych w ramach programu „Karta [...]” prowadzonego przez Prezydenta W., Minister Finansów nie ma podstaw prawnych do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w rejestrze CRP KEP w ww. celu, w tym do ich udostępniania z przedmiotowego zbioru dla ww. celów. W konsekwencji Prezydent W. nie jest uprawniony do pozyskiwania tych danych dla realizacji celu, jakim jest weryfikacja uprawnień do otrzymania hologramu „Karta [...]”. Ponadto, skoro Minister Finansów nie jest uprawniony do wykorzystywania danych zgromadzonych w CRP KEP w celu dokonywania weryfikacji, czy osoby ubiegające się o „Kartę [...]” posiadały na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym złożyły wniosek o hologram, adres miejsca

zamieszkania na terenie W., po stronie Prezydenta W. brak jest również podstaw do udostępniania Ministrowi Finansów danych osobowych osób ubiegających się o hologram w celu przeprowadzenia takiej weryfikacji.

Ponadto, mając na uwadze treść art. 15 ust. 2 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgodnie z którym dane zgromadzone w CRP KEP udostępnia się m.in. organom podatkowym, należy wskazać na marginesie, że Prezydent W. wykonując uchwały Rady W. Nr [...] oraz nr [...] (w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w W.), nie występuje jako organ podatkowy w myśl przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2010 r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.).

Odnosząc się natomiast do zarzutu, jakoby Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie zbadał, czy Minister Finansów oraz Prezydent W. legitymują się co najmniej jedną z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy, które umożliwiłyby wymianę danych niezbędną do weryfikacji uprawnień do otrzymania hologramu „Karta [...]”, należy wskazać, że przepisy ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, w zakresie dotyczącym celu przetwarzania danych zgromadzonych w CRP KEP, jak również udostępniania danych z przedmiotowego rejestru, przewidują dalej idącą ochronę niż wynikająca z ustawy o ochronie danych osobowych. Dlatego też, stosownie do art. 5 ustawy, przepisy te wyłączają stosowanie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych odnoszących się do kwestii dopuszczalności przetwarzania danych osobowych (art. 23 ustawy).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Prezydenta W. wskazał ponadto, że prowadzony przez Prezydenta W. zbiór danych „P.” nie jest wprawdzie rejestrem urzędowym, co powoduje, że dane z CRP KEP nie mogą być przedmiotem porównania z danymi z tego zbioru, jednakże Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie wyjaśnił dlaczego Prezydent W. nie może dokonywać weryfikacji danych, o której mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy; weryfikacja ta nie prowadzi bowiem do przekazania Prezydentowi W. jakichkolwiek danych zawartych z CRP KEP.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że przekazywane przez Ministra Finansów informacje w ramach wymiany danych z Prezydentem W. potwierdzają (lub nie) fakt zamieszkiwania na terenie W. przez osoby, których zapytanie dotyczy (zapytanie zawiera dane tych osób w zakresie: imię, nazwisko, nr PESEL, a w przypadku cudzoziemców: imię, nazwisko, datę urodzenia oraz NIP). Są to zatem informacje dotyczące zidentyfikowanych osób w związku z czym, stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy, stanowią one dane osobowe w rozumieniu ustawy.

Odnosząc się natomiast do argumentacji, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie wyjaśnił, dlaczego Prezydent W. nie może dokonywać weryfikacji danych, o której

mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy, należy ponownie wskazać na treść art. 14 ust. 2 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, który stanowi, że CRP KEP służy: 1) gromadzeniu wybranych danych ewidencyjnych z rejestru PESEL dotyczących osób fizycznych objętych tym rejestrem oraz danych wynikających: a) ze zgłoszeń identyfikacyjnych i aktualizacyjnych podmiotów, b) z niektórych dokumentów związanych z obowiązkami wynikającymi z przepisów podatkowych; 2) weryfikacji danych, o których mowa w pkt 1, oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi prowadzonymi na podstawie odrębnych przepisów. Jak wynika z treści przytoczonego przepisu, weryfikacja, o której w nim mowa (pkt 2), dotyczy wyłącznie danych, które są gromadzone w CRP KEP (o których mowa w pkt 1 ww. artykułu). Z tego względu nie jest możliwe, aby dane zgromadzone w CRP KEP były wykorzystywane do dokonywania weryfikacji danych dotyczących osób ubiegających się o hologram - zgromadzonych w zbiorze danych o nazwie „P.”

Ponadto, po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uwzględnił przedstawione przez pełnomocnika Prezydenta W. argumenty dotyczące sposobu weryfikowania uprawnień do otrzymania „Karty [...]”, z których wynika, że: weryfikacja uprawnień do otrzymania hologramu „Karta [...]” na podstawie okazanej przez wnioskodawcę kopii pierwszej strony zeznania podatkowego następuje jedynie poprzez wgląd w informacje zawarte w tym dokumencie, którego celem jest wyłącznie potwierdzenie, że osoba wnioskująca o hologram rozlicza się z podatku dochodowego we właściwym urzędzie skarbowym na terenie W.; w procesie weryfikacji uprawnień, nie dochodzi natomiast do utrwalania żadnych danych, ani tym bardziej do dalszego przetwarzania danych zawartych w okazanej do wglądu kopii pierwszej strony zeznania podatkowego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozpoznając ponownie sprawę uznał, że określony przez Prezydenta W. sposób weryfikacji uprawnień do otrzymania „Karty [...]”, polegający wyłącznie na wglądzie w informacje zawarte w kopii pierwszej strony zeznania podatkowego celem potwierdzenia, że osoba wnioskująca o hologram rozlicza się z podatku dochodowego we właściwym urzędzie skarbowym na terenie W., nie prowadzi do pozyskania danych osobowych, które byłyby nieadekwatne w stosunku do celów, dla których są zbierane, a tym samym nie narusza zasady adekwatności zawartej w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Jednocześnie na podstawie przedstawionych przez pełnomocnika dowodów należy uznać, iż Prezydent W. usunął pozostałe uchybienia stanowiące przedmiot postępowania

administracyjnego zakończonego decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 czerwca 2014 r. nr DIS-DEC-600/14/48641, tj.:

1) zmodyfikowana została klauzula obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, zamieszczona na formularzu wniosku o wydanie [...] karty miejskiej/hologramu (...) w taki sposób, że wskazano, iż administratorem danych osobowych przekazywanych za pomocą ww. formularza, w przypadku, gdy osoba wnioskuje wyłącznie o hologram [...], jest wyłącznie Prezydent W.

2) uzupełniona została klauzula obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, zamieszczona na formularzu wniosku o wydanie spersonalizowanej [...] karty miejskiej/hologramu (...) poprzez wskazanie, że dane osobowe pozyskiwane za pomocą przedmiotowego formularza będą przetwarzane dla weryfikacji uprawnień objętych ww. wnioskiem, a przewidzianych w konkretnie przywołanych uchwałach Rady W. tj.: uchwale Nr [...] Rady W. z dnia [...] października 2013 r. (...), uchwale [...] Rady W. z dnia [...] marca 2008 r. (...) i uchwale Nr [...] Rady W. z dnia [...] października 2013 r. w sprawie przyjęcia programu „[...]”(...).

Z powyższych względów decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 czerwca 2014 r., nr DIS-DEC-600/14/48641, w zakresie nakazu określonego w pkt I ppkt 1, ppkt 2 i ppkt 3, została uchylona i umorzono postępowanie w tym zakresie. Jak stanowi bowiem art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji. Natomiast w myśl art. 140 k.p.a., w sprawach nieuregulowanych w art. 136-139 w postępowaniu przed organami odwoławczymi mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organami pierwszej instancji. Z tych względów, organ odwoławczy może wydać decyzję umarzającą postępowanie w pierwszej instancji wówczas, gdy postępowanie to stało się bezprzedmiotowe, przy czym idzie tu o tzw. obiektywną bezprzedmiotowość postępowania pierwszoinstancyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a. - wyrok NSA z dnia 9 stycznia 1985 r., III SA 1105/84, RNGA 1986, nr 2, s. 37; GAP 1987, nr 5, s. 43, w którym stwierdzono, że: „Art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. nie precyzuje wyraźnie przyczyn umorzenia w postępowaniu odwoławczym postępowania pierwszej instancji. Wydaje się jednak oczywiste, że umarzając postępowanie organu I instancji, organ odwoławczy kieruje się przesłankami określonymi w art. 105 § 1 k.p.a., czyli spowodowaną jakimikolwiek przyczynami - bezprzedmiotowością postępowania.” (A. Wróbel Komentarz aktualizowany do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex/el. 2012 nr 121168). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r., I OSK 1827/11 (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>): „(...) rozstrzygając sprawę, z wniosku w trybie art. 127 § 3 k.p.a.

organ nie ocenia legalności swej poprzedniej decyzji, lecz ponownie rozpoznaje sprawę w jej całości. Oznacza to, że jeżeli strona wykonała nałożone na nią nakazy, organ obowiązany jest, po potwierdzeniu tego, wobec zmiany stanu faktycznego, wydać decyzję na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. uchylającą decyzję w tej części i umarzającą postępowanie administracyjne w tym zakresie.”.

W tym stanie faktycznym i prawnym, oceniając ponownie zebrany materiał w przedmiotowej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

Otrzymują:

1. Pan A. M. radca prawny, Kancelaria W. E. Spółka komandytowa, pełnomocnik Prezydenta W.

2. A/a.